

1825. I dette Aar fremkom nemlig daværende Stiftsphysikus Hanfen i Aalborg med et Forslag om at ophæve det gamle Sundhedskollegium og adskille det administrative fra det konsultative i dets hidtilværende Virksomhed. Han foreslog Oprettelsen af et rent videnstabeligt Medicinalkollegium, bestaaende af udvalgte praktisk dygtige Mænd i alle de Fag, hvor der kunde være Tale om medikolegale Undersøgelser, inden de komme til retslig Afgørelse. Og saa foreslaar han, at den administrative Side af Sagen skulde henlægges til et eget Departement i Kanceliet under en juridisk Chef og en tilførdordnet Læge eller, som han siden rettede det til, en Medicinalchef, som kunde være enten Læge eller Jurist efter Omstændighederne. Og dette Forslag vandt megen Anklang. I 1844 fremkom et andet Forslag af lignende Art om et eget Departement for det administrative, bestaaende af 2 Læger og en Veterinær og et Medicinalkollegium, som skulde bestaa af 3 daværende mediciniske Selskabers Bestyrelse. Nogle saa Aar efter fremkom et andet Forslag, som ogsaa vandt Anklang, og som lignede det noget, det gik ud paa, at der skulde oprettes et Medicinalbureau paa 3 Læger, og naturligvis ogsaa et Medicinalkollegium, som skulde bestaa af det mediciniske Fakultet. Kort sagt, man var den Gang fra alle Sider enig om, at det gamle Kollegium skulde opheves, og at der skulde gøres et bestemt Skel mellem det administrative og det konsultative. Og efter at vi havde faaet Forsatningen i 1849, var man selvfølgelig endnu mere imod det gamle kollegiale System og forlangte en Medicinalbestyrelse, som sorterede mere direkte under Justitsministeriet og havde et Ansvar mere fast og ligelig fordelt med Justitsministeren. I 1852 indgav Lægeverdenen en Adresse til Justitsministeren om at faa nedsat en Kommission, og da Sundhedskollegiet selv nedsatte en Slags Reformkommitte, som gik udenom Hovedspørgsmaalet, blev der paa Justitsministerens Foranledning nedsat en kongelig Kommission i 1854, som blandt andet ogsaa tog Spørgsmaalet om den øverste Bestyrelse af Medicinalvæsenet op og meget stærkt gjorde gældende, at den fornødne Kraft og Enhed i Styrelsen af Medicinalvæsenet vilde man ikke naa, før den øverste Bestyrelse blev samlet paa eet Sted, og der var sørget for, at der var tilstrækkelig Sagsindsaab til Stede, og at den kunde gøre sig gældende. Det gamle Sundhedskollegium skulde i Fremtiden forandres til et Sanitetsraad i Tighed med det festsigste, og der skulde oprettes i administrativ Henseende et eget Departement, bestaaende af en juridisk Chef og to lægelige

Meddirektører, som beffelvis skulde berejse Provinserne og gøre Indstilling om forskellige Ting. Sundhedskollegiet syntes ikke om Forslaget, men Justitsministeren tog det til Dels til Følge. I 1857 fremkom han med et Forslag om, at der skulde oprettes et Departement i Justitsministeriet med en Medicinalinspektør, som dels selv skulde afgøre en stor Del af Sagerne, dels gøre Indstilling til Ministeriet om de andre Sager og for øvrigt foretage Inspektionsrejser rundt omkring i Landet, og saa skulde der ved Siden af være det gamle Sundhedskollegium, som skulde foretage medikolegale Undersøgelser, de medikoforensiske Afgørelser og afgive Betænkninger og Responsa ved Gennemførelse af mere vigtige almindelige Lovgivningsting og Administrations-sager og Besættelse af de vigtigste Embeder. Det Lovforslag, som forelaa, blev, som bekendt reduceret til den lille Lov af 12te Januar 1858 om Sundhedsvedtægter; men det var ikke, fordi Rigsdagen havde noget imod, at Sundhedskollegiet blev affastet; tværtimod man forlangte bestemt, at Kollegiet skulde affastes eller i hvert Tilfælde radikalt omdannes. Bloug forlangte det meget stærkt i 1858, da denne Sag var for, og i 1868 blev det af Krieger gjort stærkt gældende, da en anden Sag, vedrørende Lægevæsenet, var for, at det var i høj Grad uheldigt, at der ikke var et Bindeled mellem Ministeriet og de mange Læger i Provinserne, som sortere under Sundhedskollegiet, og 5 Aar efter udtalte Jessen, at man aldrig kunde vente at faa nogen Reform paa Medicinalvæsenets Omraade, før man fik et eget Departement derfor i Ministeriet, og Sundhedskollegiet fik Lov til at dø, men for Resten blev der allerede den Gang af daværende Justitsminister Klein gjort opmærksom paa, at der var ved at komme en Svingning i Lægeverdenen mod den fuldstændige Adskillelse mellem det administrative og konsultative. Fra Halvfjerdserne af ere Lægerne ogsaa bleve betænkkelige ved at samle Magten for meget i Administrationens Haand hos en enkelt Medicinaldirektør eller inspektør, og man vil vist nærmest træffe Lægeverdenens Opfattelse, naar man siger, at de nu holde paa en vis Forbindelse mellem det administrative og konsultative i Tighed med det, som den højtærede Justitsminister har foreslaaet i sit Lovforslag. Det er altsaa en Sag, som har været under alvorlig Drøftelse i overmaade lang Tid, og som baade fra Publikum's Side, fra Lægernes Side og fra Rigsdagens Side har været krævet afgjort i lange Tider, og jeg gør udtrykkelig opmærksom derpaa, for at det kan staa klart, at hvis det nu ikke kommer i